

Datum van inontvangstneming : 21/01/2026

Zaak C-784/25

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

5 december 2025

Verwijzende rechter:

Vakuutusoikeus (Finland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

10 november 2025

Verzoekende partij:

A

Instantie die het besluit heeft genomen:

Eläketurvakeskus

VAKUUTUSOIKEUS
H2841/2025

TUSSENBESSCHIKKING

[OMISSIS]

Voorwerp verzoek aan het Hof van Justitie van de Europese Unie om een prejudiciële beslissing

Verzoekende partij A

Instantie Eläketurvakeskus (Fins
 pensioenfonds)
 [OMISSIS]

Bestreden besluit

Työeläkeasioiden muutoksenhakulautakunta [bezwaarcommissie voor zaken betreffende inkomens- en werkgerelateerde pensioenen (arbeidspensioenen)], 24. 5. 2023, TELK/1381/2022

Voorwerp van de procedure en feiten

- 1 Persoon A, die zijn vaste woonplaats in Finland heeft, heeft op 15 oktober 2020 een A1-verklaring bij het Finse pensioenfonds overeenkomstig verordening (EG) nr. 987/2009 (hierna ook: „toepassingsverordening”) van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels (hierna: „verordening nr. 883/2004” of „basisverordening”) aangevraagd en het pensioenfonds verzocht om te bevestigen dat het Finse socialezekerheidsstelsel tijdens de periode van 1 januari 2021 tot en met 31 december 2021, waarin A voor een Noorse universiteit werkte, op A van toepassing is. A gaf aan dat hij in dezelfde periode ook voor het Europese Instituut B, de Finse universiteit C en de Europese universiteit D heeft gewerkt. De werkzaamheden zijn in Finland en Italië verricht.
- 2 Het Finse pensioenfonds was van mening dat op de werkzaamheden van A het Noorse socialezekerheidsstelsel van toepassing is en heeft het verzoek om afgifte van een A1-verklaring op 9 april 2021 op grond van artikel 19 van de toepassingsverordening en artikel 13, lid 4, van de basisverordening aan de in Noorwegen bevoegde instantie Ny Arbeids-og velferdsforvaltning (nieuwe arbeids- en welvaartsautoriteit; hierna: „NAV”) doorgestuurd. De NAV was het eens met de toepassing van de Noorse wetgeving inzake sociale zekerheid en heeft op 3 mei 2021 een A1-verklaring voor de periode van 1 januari 2021 tot en met 31 december 2021 afgegeven. Op 18 juli 2021 heeft A bij de NAV een tot de bezwaarcommissie van de NAV gericht bezwaar ingediend tegen de afgifte van de A1-verklaring. A verklaarde dat de deelname bij de NAV in 2021 voor hem niet voordelig is en verzocht om wijziging van het besluit, hetzij in die zin dat A voor 2021 niet bij de NAV is aangesloten, hetzij in die zin dat het gevolg van de deelname, namelijk dat andere werkgevers van A dan de Noorse universiteit met terugwerkende kracht sociale premies (*trygdeavgift*) zouden moeten betalen, zou worden teruggedraaid. De NAV heeft de zaak op 10 augustus 2021 voor verdere behandeling door het Finse pensioenfonds naar Finland doorverwezen omdat Finland als woonland van A bevoegd is.
- 3 Op grond van het door A op 18 juli 2021 bij de NAV ingediende bezwaar heeft het Finse pensioenfonds een voor beroep vatbaar besluit genomen. Bij dit besluit van 18 februari 2022 heeft het het verzoek van A om toepassing van de Finse wetgeving inzake sociale zekerheid afgewezen en zich op het standpunt gesteld dat op de werkzaamheden van A in Finland en Italië voor de universiteit C, de universiteit D en de Noorse universiteit in de periode van 1 januari 2021 tot en met 31 december 2021 de Noorse wetgeving inzake sociale zekerheid van toepassing is.

- 4 Het Finse pensioenfonds heeft aangegeven dat A in meerdere EU-landen heeft gewerkt en het woonland van A Finland is. Derhalve is het Finse pensioenfonds bevoegd om te bepalen welke socialezekerheidswetgeving van toepassing is. Volgens de beschikbare informatie worden alleen de werkzaamheden van A voor de Noorse werkgever als werkzaamheden in overheidsdienst in de zin van de verordening inzake sociale zekerheid beschouwd. Derhalve is de socialezekerheidswetgeving van Noorwegen, het land waar A in overheidsdienst werkzaam was, van toepassing op de tewerkstelling van A; daarom kan de Finse socialezekerheidswetgeving tijdens de tewerkstelling van A in het buitenland niet op A worden toegepast. Aangezien A tijdens zijn tewerkstelling in het buitenland overeenkomstig de verordening inzake sociale zekerheid niet onder de Finse socialezekerheidswetgeving valt, kan de aangevraagde A1-verklaring niet aan A worden afgegeven. Daarnaast heeft het Finse pensioenfonds erop gewezen dat de Noorse instantie NAV de A1-verklaring voor de tewerkstelling in meerdere landen in de periode van 1 januari 2021 tot en met 31 december 2021 aan A heeft afgegeven, waaruit blijkt dat de Noorse socialezekerheidswetgeving van toepassing is.

Bezwaar bij de työeläkeasioiden muutoksenhakulautakunta

- 5 Tegen besluiten van het Finse pensioenfonds kan bezwaar worden gemaakt bij de Työeläkeasioiden muutoksenhakulautakunta (bezwaarcommissie voor zaken betreffende inkomens- en werkgerelateerde pensioenen [arbeidspensioenen]; hierna: „bezwaarcommissie”), die de eerste rechtsmiddelinstantie op het gebied van de pensioenverzekering is.
- 6 A heeft tegen het besluit van het Finse pensioenfonds bezwaar gemaakt bij de bezwaarcommissie. A heeft om toepassing van de Finse socialezekerheidswetgeving voor het jaar 2021 verzocht en verklaard dat hij niet als ambtenaar voor de Noorse universiteit heeft gewerkt. Aangezien het Finse pensioenfonds in deze zaak bevoegd was, had het zich niet mogen baseren op de uitleg van de Noorse NAV met betrekking tot de tewerkstelling als ambtenaar, maar op verordening nr. 883/2004. Artikel 13, lid 4, van verordening nr. 883/2004 is niet van toepassing op zijn situatie. A heeft verzocht dat het Finse pensioenfonds in het kader van de afhandeling dan wel de bezwaarcommissie als rechtsmiddelinstantie vaststelt dat de Finse autoriteiten in een zaak betreffende de juiste uitlegging van de verordening bevoegd zijn. Indien de Finse autoriteiten van mening zijn dat zij geen uitspraak over de uitleggingskwestie kunnen doen, is het aan het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) om deze kwestie te verduidelijken, en niet aan de Noorse autoriteiten.
- 7 Bij beslissing van 24 mei 2023 heeft de bezwaarcommissie het bezwaar afgewezen. Zij motiveerde haar beslissing met het argument dat op grond van verordening nr. 883/2004 de lidstaten volgens hun nationale recht bepalen wanneer iemand als ambtenaar werkzaam is. A heeft van 1 januari 2021 tot en met 31 december 2021 als onderzoeker voor een Noorse universiteit gewerkt. Volgens

een reactie van de NAV worden de werkzaamheden van A voor de Noorse universiteit tijdens de genoemde periode als werkzaamheden als ambtenaar in Noorwegen beschouwd. Op 3 mei 2021 heeft Noorwegen de A1-verklaring aan A verstrekt. Aangezien A in de periode van 1 januari 2021 tot en met 31 december 2021 als Noorse ambtenaar voor een Noorse universiteit heeft gewerkt, kan de Finse socialezekerheidswetgeving niet worden toegepast op de tewerkstelling van A in Finland en Italië.

Beroep bij de Vakuutusoikeus (rechter op het gebied van sociale zekerheid)

Beroep van A

- 8 A heeft tegen de beslissing van de bezwaarcommissie beroep ingesteld bij de Vakuutusoikeus. [OMISSIS]
- 9 A verzoekt dat voor het jaar 2021 de Finse socialezekerheidswetgeving algemeen op hem wordt toegepast, of althans voor zover het niet gaat om de dienstbetrekking bij de Noorse universiteit.
- 10 Volgens A is de belangrijkste vraag of de Finse socialezekerheidsinstanties het standpunt van de Noorse socialezekerheidsinstantie in de bezwaarprocedure (NAV) dat A in 2021 in Noorwegen als ambtenaar werkzaam was, als bindend mochten beschouwen. De NAV heeft bij de behandeling van de zaak van het Finse pensioenfonds kennelijk onjuiste informatie verstrekt over de juridische hoedanigheid van A tijdens en naar aanleiding van de dienstbetrekking. Het verstrekken van kennelijk onjuiste informatie door de NAV aan het Finse pensioenfonds moet ertoe leiden dat ook het standpunt van de NAV in Finland niet als juridisch bindend had mogen worden beschouwd, met name omdat er in dat geval noch in Noorwegen, noch in Finland een doeltreffende voorziening in rechte voor deze centrale vraag bestaat. De bezwaarcommissie heeft zich, net zoals het Finse pensioenfonds, algemeen op het resultaat van het arrest van 9 december 2010, [REDACTED] (C-296/09), gebaseerd, hoewel A ten opzichte van het Finse pensioenfonds gemotiveerd heeft uiteengezet hoe de onderhavige zaak in juridisch opzicht in belangrijke mate verschilt van de genoemde zaak.
- 11 De NAV heeft de zaak doorverwezen naar het Finse pensioenfonds, in plaats van dat A de zaak en het bezwaar in Noorwegen door een onafhankelijke rechterlijke instantie had kunnen laten beoordelen. Het Finse pensioenfonds en de bezwaarcommissie hebben zich bij het standpunt van de NAV aangesloten zonder enige andere motivering dan dat het om het standpunt van de bevoegde Noorse socialezekerheidsinstantie gaat. De bezwaarcommissie is niet ingegaan op de argumenten van A. Daarom kan het standpunt van de NAV niet als bindend voor de Finse socialezekerheidsinstanties en rechtsmiddelinstanties worden beschouwd. In Finland werd het recht van A op een eerlijk proces dus ook in belangrijke mate niet gewaarborgd, waaronder het recht om zowel de feiten als juridische uitleggingskwesties door een onafhankelijke rechterlijke instantie te kunnen laten

toetsen. Tegen het door A als onjuist beschouwde administratieve besluit bestond er in Noorwegen geen doeltreffende voorziening in rechte, aangezien de NAV het bezwaar voor behandeling naar Finland heeft terugverwezen. In Finland kon het bezwaar volgens de beslissing van de bezwaarcommissie echter niet tot een resultaat leiden, omdat de NAV A bij de afgifte van de A1-verklaring als Noorse ambtenaar heeft behandeld. Indien de Vakuutusoikeus de beslissing van de bezwaarcommissie bevestigt, zou dit een schending van de rechten van A op grond van artikel 21 van de Finse grondwet betekenen. A heeft zich ook beroepen op artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, artikel 6, lid 1, van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en artikel 14, lid 1, van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten.

- 12 Aangezien het standpunt van de Noorse instantie met betrekking tot de kwalificatie van A als Noorse ambtenaar voor het jaar 2021 slechts een maatregel van een administratieve autoriteit van een EER-lidstaat in eerste aanleg is, terwijl het arrest in de zaak ██████ (C-296/09) betrekking had op een situatie waarin de partij over verschillende rechtsmiddelen beschikte, waaronder een rechterlijke toetsing in een lidstaat, is het gerechtvaardigd dat de Vakuutusoikeus in de onderhavige zaak het Hof om een prejudiciële beslissing verzoekt, voor zover hij van mening is dat hij de zaak niet op grond van materiële rechtsgronden of wegens het ontbreken van rechtsmiddelen ten gunste van A kan beslechten. A heeft zelf een voorstel ingediend met betrekking tot de vragen die in een eventueel verzoek om een prejudiciële beslissing aan het Hof zouden moeten worden voorgelegd.

Opmerkingen van het Finse pensioenfonds

- 13 Het Finse pensioenfonds heeft opmerkingen ingediend ten aanzien van het beroep en is van mening dat dit moet worden verworpen. Het heeft erop gewezen dat het de NAV om een nadere toelichting over de bepaling van de hoedanigheid als ambtenaar heeft verzocht. Volgens de door de NAV op 11 juli 2023 verstrekte informatie zijn alle werknemers aan hogescholen en universiteiten in Noorwegen overeenkomstig § 5 van hoofdstuk 2 van de Noorse socialezekerheidswet over de verzekering van ambtenaren als ambtenaren verzekerd. Overeenkomstig deze wettelijke bepaling geldt de verzekeringsplicht ongeacht de functie en maakt het niet uit of de persoon een wetenschappelijke of administratieve functie heeft. Op basis van de toen beschikbare en deze recente informatie is er voor het pensioenfonds geen reden om de uitleg van de NAV dat A als ambtenaar voor de Noorse universiteit werkzaam was, in twijfel te trekken. Het Finse pensioenfonds heeft hieraan toegevoegd dat het Hof zich in de zaak ██████ (C-296/09) uitdrukkelijk heeft uitgesproken over de algemene vraag of de hoedanigheid van een ambtenaar uitsluitend op basis van het nationale recht van de lidstaat van de werkgever kan worden bepaald.
- 14 Daarnaast was het Finse pensioenfonds niet bevoegd om zich uit te spreken over de hoedanigheid van A als ambtenaar omdat het om de uitlegging van het

nationale Noorse recht ging. Het was voor A dus niet mogelijk om de vraag van de hoedanigheid als ambtenaar door een onafhankelijke rechterlijke instantie te laten beoordelen, hoewel de procedurevoorschriften voor het instellen van rechtsmiddelen naar behoren waren nageleefd. A heeft gesteld dat zijn recht op een eerlijk proces niet is gewaarborgd. Om die reden heeft het Finse pensioenfonds verklaard dat het het verzoek van A om een prejudiciële beslissing van het Hof gegrond acht.

Reactie van A

- 15 Volgens A zijn de in de reactie van het Finse pensioenfonds aangevoerde argumenten waarom A voor 2021 met betrekking tot de sociale zekerheid als Noorse ambtenaar moet worden behandeld, kennelijk onjuist. § 5 van hoofdstuk 2 van de Noorse socialezekerheidswet heeft geen betrekking op het begrip „ambtenaar”, maar op het ruimere begrip „in dienst van de overheid” dat in het nationale recht wordt gebruikt. Anders dan wat het Finse pensioenfonds stelt, is § 5 van hoofdstuk 2 van de Noorse socialezekerheidswet niet bepalend voor de vraag wie Noorwegen, wanneer volgens de verordening het recht van verschillende staten van toepassing kan zijn, als „ambtenaar” in de zin van de verordening beschouwt. De bepaling regelt de algemene toepasselijkheid van het socialezekerheidsstelsel in Noorwegen, waarbij een van de criteria (onder a) een tewerkstelling bij de Noorse overheid is. De bepaling is echter niet beslissend voor de vraag van een rechtsconflict wanneer het gaat om een persoon die banden met meerdere landen heeft waarop verordening nr. 883/2004 van toepassing is. In dat geval wordt het engere begrip „ambtenaar” (*tjenestemann*) uit de verordening zelf als criterium gehanteerd.
- 16 Volgens A heeft het Finse pensioenfonds in het bericht dat het op 10 juli 2023 aan de NAV heeft verstuurd, deze twee begrippen door elkaar gehaald. Er wordt verwezen naar de zaak TRR-2018-225 van een Noorse rechtbank en ervan uitgegaan dat daarin wordt bevestigd dat alle werknemers van Noorse universiteiten „ambtenaren” in de zin van de verordening zijn en niet alleen „in dienst van de overheid” als bedoeld in § 5 van hoofdstuk 2 van de Noorse socialezekerheidswet. De vertegenwoordiger van de NAV heeft dit misverstand niet opgehelderd, maar in zijn antwoord wel correcte verwijzingen opgenomen naar de rechtsbronnen van de twee verschillende begrippen (toepassingsinstructies nr. 3 en nr. 45). Tot slot blijkt uit de briefwisseling tussen het Finse pensioenfonds en de NAV dat de medewerker van de NAV, die de oorspronkelijke A1-verklaring had afgegeven, het Finse pensioenfonds reeds op 9 februari 2022 heeft meegedeeld dat hij twijfels heeft of de door hem afgegeven A1-verklaring op de juiste gronden is gebaseerd.
- 17 De juiste Noorse rechtsbron voor de vragen bij rechtsconflicten is verordening nr. 883/2004, die op grond van de EER-overeenkomst in Noorwegen van toepassing is. Deze verordening is het onderwerp van toepassingsinstructie nr. 45, die in de reactie van de NAV aan het Finse pensioenfonds van 11 juli 2023 wordt genoemd. Uit deze toepassingsinstructie blijkt dat Noorwegen *prima facie* een

overeenkomstig de toepassingsinstructie nr. 3 ruime uitleg van de werkingssfeer van de Noorse socialezekerheidswetgeving – met inbegrip van een ruime uitlegging van het begrip „in dienst van de overheid” naar nationaal recht – hanteert, maar tegelijkertijd het begrip „ambtenaar” uit de verordening strikt uitlegt. A stelt dat hij volgens de toepassingsinstructie nr. 45 geen ambtenaar van de Noorse overheid was.

- 18 Het oorspronkelijke standpunt van de NAV, dat zijn land van sociale zekerheid voor het jaar 2021 Noorwegen was, is kennelijk gebaseerd op de onjuiste aanname dat A in dat jaar hoogleraar aan een Noorse universiteit was. Het ging echter om een onafhankelijke onderzoeksactiviteit in het buitenland die niet met de uitoefening van openbare bevoegdheden gepaard ging. Als administratieve maatregel heeft de NAV de A1-verklaring aan A afgegeven, waarin is vermeld dat het land van sociale zekerheid van A Noorwegen was. Deze beslissing zou kunnen berusten op een verwarring van de begrippen „in dienst van de Noorse overheid” en „ambtenaar” en de onjuiste veronderstelling dat A een (openbare bevoegdheden uitoefenende) hoogleraar aan de Noorse universiteit was.
- 19 In de beslissing TRR-2018-225 van de Noorse rechtbank, waarnaar het Finse pensioenfonds in zijn briefwisseling met de NAV heeft verwezen, ging het om het recht van een in het buitenland werkzame Noorse persoon om tijdens de periode dat hij, gefinancierd door een Noorse universiteit, aan een buitenlandse universiteit werkte, in het Noorse socialezekerheidsstelsel te blijven. In die situatie heeft de sociale rechtbank (Trygderetten) het begrip „in dienst van de Noorse overheid” ruim uitgelegd en geoordeeld dat de persoon op grond van § 5, onder a), van hoofdstuk 2 [van de Noorse socialezekerheidswet] recht heeft om onder het Noorse socialezekerheidsstelsel te vallen. De rechter heeft de vraag duidelijk beperkt tot het begrip „in dienst van de Noorse overheid” en geen rekening gehouden met de verwarring tussen dit begrip en het begrip „ambtenaar” die in eerdere fasen van de procedure was ontstaan. Volgens A heeft het Finse pensioenfonds ten onrechte aangenomen dat er in deze zaak sprake was van een rechtsconflict. Het ging veeleer in principe om de personele werkingssfeer van het Noorse socialezekerheidsrecht en dus om de ruime uitleg van het in dat geval toepasselijke begrip „in dienst van de Noorse overheid”. Volgens A is dit begrip niet identiek aan het begrip „ambtenaar” in de verordening inzake sociale zekerheid.

Aanvullende opmerkingen van het Finse pensioenfonds

- 20 Volgens het Finse pensioenfonds vindt de kwalificatie van een persoon als ambtenaar uitsluitend aan de hand van het nationale recht van de lidstaat plaats waaronder de werkgever ressorteert. In de onderhavige zaak ligt de beslissingsbevoegdheid met betrekking tot het begrip „ambtenaar” bij de Noorse autoriteiten, omdat A voor een Noorse werkgever heeft gewerkt. Het Finse pensioenfonds kan de uitleg van de Noorse autoriteiten, volgens welke A als ambtenaar bij een Noorse universiteit werkzaam was, niet buiten beschouwing laten, hoewel het bevoegd is om te beslissen welke socialezekerheidswetgeving op

A van toepassing is, wanneer deze in meerdere lidstaten werkt. Om die reden kan het geen standpunt innemen over de door A aangevoerde argumenten met betrekking tot deze uitleggingskwestie.

- 21 Volgens het Finse pensioenfonds hadden de in de e-mail van de Noorse instantie van 9 februari 2022 geuite twijfels niet zozeer betrekking op de uitlegging van de hoedanigheid als ambtenaar volgens het Noorse recht, maar op de vraag of A de werkzaamheden voor D en B als ambtenaar heeft verricht en of dit van invloed is op de bepaling van het toepasselijke recht. Zoals uit de latere briefwisseling blijkt, waren deze twijfels ongegrond en werd in overeenstemming met de Noorse instanties vastgesteld dat de werkzaamheden voor D en B geen invloed hadden op de beslissing over het toepasselijke recht. Het Finse pensioenfonds heeft erop gewezen dat naar zijn mening in de e-mailcorrespondentie op zich geen twijfels over de hoedanigheid van A als ambtenaar zijn geuit.
- 22 Het Finse pensioenfonds heeft voorts opgemerkt dat, voor zover er in Noorwegen geen nationale wetgeving bestaat die het mogelijk maakt een voor beroep vatbare beslissing over de hoedanigheid van een persoon als ambtenaar te nemen, het standpunt uit zijn eerdere reactie wordt herhaald dat A in dat geval niet in staat was om de vraag van zijn hoedanigheid als ambtenaar door een onafhankelijke rechterlijke instantie te laten beoordelen. Aangezien de beslissing over deze vraag van cruciaal belang is voor de bepaling van het toepasselijke recht, rijst de vraag of het recht van A op een eerlijk proces is geschonden, hoewel de procedurevoorschriften voor het instellen van rechtsmiddelen naar behoren zijn nageleefd. Om die reden heeft het Finse pensioenfonds verklaard dat het het verzoek van A om een prejudiciële beslissing van het Hof gegrond acht.

Tussenbeschikking van de Vakuutusoikeus

- 23 De Vakuutusoikeus heeft besloten om de behandeling van de zaak te schorsen en het Hof krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie om een prejudiciële beslissing te verzoeken.

Toepasselijk recht

Nationaal recht

- 24 Overeenkomstig § 2, lid 2, punt 3, van de Laki Eläketurvakeskuksesta (397/2006, wet op het centrale pensioenfonds 397/2006) moet het Finse pensioenfonds beslissen of op werknemers, ambtenaren of ondernemers op grond van verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels (hierna ook: „basisverordening inzake sociale zekerheid”) in situaties waarin het om een A1-verklaring in de zin van verordening (EG) nr. 987/2009 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de wijze van toepassing van verordening (EG) nr. 883/2004 (hierna ook: „toepassingsverordening inzake sociale

zekerheid”) of om een uitzondering als bedoeld in artikel 16 van de basisverordening inzake sociale zekerheid gaat, de Finse socialezekerheidswetgeving van toepassing is.

Unierecht

- 25 Overeenkomstig artikel 16, lid 2, van verordening (EG) nr. 987/2009 van het Europees Parlement en de Raad stelt het aangewezen orgaan van de woonplaats onverwijld de op de betrokkene toepasselijke wetgeving vast, met inachtneming van artikel 13 van de basisverordening en artikel 14 van de toepassingsverordening. Die aanvankelijke vaststelling heeft een voorlopig karakter. Het orgaan brengt de aangewezen organen van elke lidstaat waar werkzaamheden worden verricht op de hoogte van zijn voorlopige vaststelling.
- 26 Volgens artikel 19, lid 2, van verordening (EG) nr. 987/2009 van het Europees Parlement en de Raad verstrekt het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving op grond van een bepaling van titel II van de basisverordening van toepassing is, op verzoek van de betrokkene of de werkgever een verklaring dat die wetgeving van toepassing is en vermeldt het eventueel tot welke datum en onder welke voorwaarden.
- 27 Artikel 5, lid 1, van verordening (EG) nr. 987/2009 van het Europees Parlement en de Raad bepaalt dat de door het orgaan van een lidstaat voor de toepassing van de basisverordening en de toepassingsverordening afgegeven documenten over iemands situatie en de bewijsstukken op grond waarvan de documenten zijn afgegeven, voor de organen van de andere lidstaten bindend zijn zolang de documenten of bewijsstukken niet door de lidstaat waar zij zijn afgegeven, zijn ingetrokken of ongeldig verklaard.
- 28 Overeenkomstig artikel 1, onder d), van verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad wordt voor de toepassing van deze verordening onder „ambtenaar” verstaan de persoon die door de lidstaat waaronder de dienst waarbij hij werkzaam is, ressorteert, wordt beschouwd als ambtenaar of daarmee gelijkgestelde persoon.
- 29 Volgens artikel 11, lid 1, van verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad zijn slechts degenen op wie deze verordening van toepassing is, aan de wetgeving van één lidstaat onderworpen. Welke die wetgeving is, wordt overeenkomstig deze titel vastgesteld.
- 30 Artikel 11, lid 3, onder b), van verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad bepaalt dat voor ambtenaren de wetgeving van de lidstaat geldt waaronder de dienst waarbij zij werkzaam zijn, ressorteert.
- 31 Volgens artikel 13, lid 4, van verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad is op degene die werkzaam is als ambtenaar in een lidstaat en al dan niet in loondienst een werkzaamheid verricht in een of meer andere

lidstaten, de wetgeving van toepassing van de lidstaat waaronder de dienst ressorteert waarbij hij werkzaam is.

- 32 Volgens het arrest van 9 december 2009, [REDACTED] (C-296/09, EU:C:2010:755), wordt wat dient te worden verstaan onder „ambtenaren” en „met hen gelijkgestelden” in de zin van artikel 13, lid 2, onder d), van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op loontrekkenden en hun gezinnen, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd bij verordening (EEG) nr. 1390/81 van de Raad van 12 mei 1981, uitsluitend bepaald volgens het nationale recht van de lidstaat waaronder de overheidsdienst die deze personen tewerkstelt, ressorteert en kan een persoon in de situatie van verweerder in het hoofdgeding, die in een lidstaat gedeeltelijk onder de socialezekerheidsregeling voor ambtenaren en gedeeltelijk onder die voor werknemers valt, overeenkomstig het bepaalde in artikel 13, lid 2, onder d), van deze verordening aldus uitsluitend onder de toepassing vallen van de wetgeving van de lidstaat waaronder de overheidsdienst die hem tewerkstelt, ressorteert.

Noodzaak van een prejudiciële verwijzing

- 33 Het land van de vaste woonplaats van A is Finland en daarom is de Vakuutusoikeus van mening dat het Finse pensioenfonds als orgaan van de woonplaats van A overeenkomstig artikel 16, lid 2, van verordening (EG) nr. 987/2009 van het Europees Parlement en de Raad bevoegd was om te beslissen onder welke socialezekerheidswetgeving A tijdens zijn werkzaamheden in meerdere lidstaten in de periode van 1 januari tot en met 31 december 2009 viel.
- 34 Volgens de Vakuutusoikeus mocht het Finse pensioenfonds het verzoek om afgifte van een A1-verklaring naar Noorwegen doorsturen, omdat A in Finland niet aan de voorwaarden voor de afgifte ervan voldeed. Op grond van artikel 13, lid 4, van verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad moest de hoedanigheid van A als ambtenaar in Noorwegen op basis van de nationale Noorse wetgeving worden bepaald. Volgens de Vakuutusoikeus is een Finse overheidsinstantie, met inbegrip van de Vakuutusoikeus, niet bevoegd om zich uit te spreken over de vraag of A als ambtenaar voor de Noorse universiteit heeft gewerkt, omdat het hier gaat om een uitlegging van het Noorse recht. Een Finse overheidsinstantie kan de uitleg door de Noorse instantie NAV en de door haar afgegeven A1-verklaring bij de beslissing welke socialezekerheidswetgeving op A van toepassing is, niet buiten beschouwing laten omdat de door de Noorse instantie afgegeven A1-verklaring op grond van artikel 5 van verordening (EG) nr. 987/2009 van het Europees Parlement en de Raad voor Finland bindend is.
- 35 Volgens de Vakuutusoikeus is het in deze zaak noodzakelijk om het Hof om een prejudiciële beslissing te verzoeken, omdat de toepassing van de bepalingen van het Unierecht lijkt te leiden tot een situatie waarin A noch in Noorwegen, noch in Finland de vraag over de vaststelling van de hoedanigheid als ambtenaar en de

geldigheid van de A1-verklaring aan een onafhankelijke beroepsinstantie kan voorleggen, hoewel de procedureregels voor het instellen van rechtsmiddelen naar behoren zijn nageleefd.

Prejudiciële vragen

- 36 Gelet op een en ander verzoekt de Vakuutusoikeus om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:
- 37 De Noorse socialezekerheidsinstantie in eerste aanleg (NAV) heeft aan A een A1-verklaring afgegeven waarin wordt vastgesteld dat A van 1 januari tot en met 31 december 2021 op grond van een overeenkomst voor bepaalde tijd aan een Noorse universiteit in de zin van artikel 1, onder d), van verordening (EG) nr. 883/2004 als Noorse ambtenaar werkzaam was. Is de door de NAV afgegeven A1-verklaring voor de Finse socialezekerheidsinstanties, met inbegrip van de Vakuutusoikeus, bindend, hoewel de NAV in Noorwegen geen voor beroep vatbare beslissing in deze zaak heeft genomen, maar de beslissingsbevoegdheid over de vraag welke nationale socialezekerheidswetgeving op A van toepassing is, aan de bevoegde Finse instantie, te weten het Finse pensioenfonds, heeft overgelaten?
- 38 Is het voor het antwoord op de eerste vraag van belang dat A, indien de Finse socialezekerheidsinstanties aan het standpunt van de NAV en de door haar afgegeven A1-verklaring gebonden zijn, noch in Noorwegen, noch in Finland een beslissing over zijn hoedanigheid als ambtenaar en bijgevolg over de geldigheid van de door de NAV afgegeven A1-verklaring van een onafhankelijke rechterlijke instantie verkrijgt, hoewel de procedurevoorschriften voor het instellen van rechtsmiddelen naar behoren zijn nageleefd?

[OMISSIS]

[met name informatie over de rechtsmiddelen en de rechtsprekende formatie]